

IN MEMORIAM

Радове историчара који су, нарочито од шездесетих година, за- ронили у проблеме новије историје српског народа и његове радничке класе напустио је, 15. јуна 1988. године, др Младен Вукомановић, научни саветник Института за историју радничког покрета Србије. Историја на- станка радничке класе Србије, крајем XIX и почетком XX века, почеци њеног класног организовања и њена борба за бољи социјални, економ- ски а затим и политички положај у друштву имала је у др Младену Вукомановићу пионира истраживача. Двадесет шест година свог живот- ног века, прекинутог у 51 години, др Вукомановић је посветио раднич- кој класи и социјалистичком покрету Србије оставивши иза себе више драгоцених дела, споменимо само: „Радничка класа Србије у другој половини XIX века“, „Синдикални покрет у Србији 1903 — 1914“, „Син- дикални покрет у Београду 1903 — 1914“, заједничко издање са сов- јетским историчарем проф. др Виктором Карасјовим „Изабрани списи“ Живојина Жујовића (у 2 књ.), „Сабрана дела“ Димитрија Туцовића од IV до X књ., необјављен, тек завршен рукопис II књ. „Синдикалног по- крета у Србији 1903 — 1914“, неколико књига грађе и око 40 чланана и реферата са научних скупова.

Др Младен Вукомановић је рођен у Херцеговини, у селу Јасе- нику код Гацна, 9. октобра 1936. године. По својој првобитној вокацији требало је да буде професор-педагог (завршио је учитељску школу и историју на Филозофском факултету у Београду), али су га неке мале случајности довеле у Институт 1962. године, да би у њему, до краја живота, предано и с љубављу трагао за чињеницама из прошлости срп- ског радничког покрета, откривао их, с разумевањем објашњавао и све то, кроз бројне књиге, студије и чланке саопштавао јавности.

Пред др Младеном Вукомановићем био је још дуг период даљег и све зрелијег репродуковања знања о једном времену, његовом дру- штву, односима у њему и снагама које су му желеле бржи и хуманији развитак. Утолико је и губитак за историјску науку већи. Јер да би се постао добар познавалац свога посла, сигуран и супериоран, потребно је много времена и напорног рада. Вукомановић је прошао тај први и најтежи део пута, а кад су плодови постајали све бољи и зрелији био је заустављен. Али, мада заустављен прерано, он је ипак оставио бо- гате основе и научне путоказе у наслеђе радозналима и жељнима но- вих знања да могу да започну своја путовања у прошлост и наставе његово дело.

Др Десанка Пешић